

Scris de **Valentina Culin**

2025-06-05

Alocații de râs, mese „sănătoase" pe hârtie

România e țara unde „alocații" înseamnă umilință oficializată. Unde copiii cresc cu firimituri, în timp ce politicienii își votează pensii speciale de zeci de mii de lei. Iar dacă îndrăznești să întrebi *„unde-s banii pentru copii?"*, ți se spune că *„nu sunt fonduri"*. Dar pentru sinecuri, limuzine și protocol de lux se găsesc mereu.

Alocații de 292 lei: adică fix nimic

Hai să vorbim pe bune: cu 292 de lei pe lună, copilul tău nu-și permite nici măcar să mănânce decent 5 zile pe săptămână. *„Alocațiile"* astea, care chipurile susțin educația și bunăstarea copiilor, sunt o rușine națională. O palmă peste față dată milioanelor de familii care muncesc pe brânci ca să-și țină copiii la școală.

Inflația a explodat, mâncarea e scumpă, hainele și rechizitele costă o avere, dar statul zice pas. A promis o majorare a alocațiilor în 2025 și, ghici ce? S-a răzgândit. Un copy-paste ordinar din anii trecuți: promitem, pozăm, uităm.

Glume proaste pe banii copiilor

Programul *„Masă Sănătoasă"*? O mizerie ambalată frumos. Pe hârtie funcționează în peste 1.400 de școli. În realitate, în două treimi dintre ele, elevii tot cu sandvișul de acasă vin. Iar acolo unde *„merge",* primesc un corn tare ca betonul și un lapte pe care nici pisica nu l-ar linge.

programul masa sanatoasa

15 lei pe zi pentru o masă caldă. Serios? Într-o țară în care și o ciorbă banală la cantină costă 18 lei? De fapt, programul ăsta e doar o altă poză frumoasă pe Facebook-ul politicienilor care n-au mai trecut de ani de zile printr-o școală reală, dintr-un sat real, cu copii flămânzi și profesori obosiți.

De ce pleacă tinerii?

Vă mirați că pleacă toți din țară? Nu pentru că *„nu vor să muncească"*. Nu pentru că nu știu carte. Pleacă pentru că sunt tratați ca niște costuri, nu ca o investiție. Pentru că alocațiile sunt o rușine, masa caldă e o păcăleală și pentru că în România, dacă ești copil, n-ai niciun viitor.

Statul român le transmite zilnic un mesaj clar: *„Descurcă-te singur sau pleacă"*. Și ei aleg să plece. Iar cei care rămân o fac cu un simț patriot încă existent, dar cu buzunarele goale.

Statul care își urăște viitorul

Alocațiile nu sunt un moft. Sunt un minim respect pentru viitorul acestei țări. Dar România nu respectă nimic: nici copilul sărac din Vaslui, nici elevul olimpic din Cluj, nici familia care abia face față între chirie și mâncare.

În timp ce politicienii dezbat pensiile speciale și comisioanele grase de partid, *„alocațiile"* copiilor români sunt batjocorite în liniște.

alocatii

Simplu: România își urăște copiii

Alocațiile sunt rușinos de mici. Programul de masă caldă e un eșec. Iar copiii sunt ultimii pe lista de priorități. Ce mesaj trimite România noilor generații? *„Vă vrem tăcuți, ieftini și plecați”*.

Cine nu pricepe asta ori e orb, ori e parte din sistem.

Și-atunci, sincer: cum mai avem pretenția ca acești copii să crească aici, să rămână aici și, într-o zi, să plătească pensiile celor care astăzi îi ignoră?